

[K. Helveg Petersen.]

ter. Men altså, det har været forslag, der er affødt af situationer, som ikke er der nu, og derfor må vi tage selvstændig stilling til, hvordan vi vil foretage ledelsen af Danmarks radio i lyset af indhøstede erfaringer, og så tror jeg, at en ændring vil hidføre en nødvendig ny dynamik; sådan går det jo altid, når noget nyt etableres: så opstår der en dynamik, der måske kan bringe de fornyelser med sig, som kan være påkrævet. Vi skal ikke være så bange for at forny os en gang i mellem.

Endelig er der dette med monopolerne og det, der kan ske omkring fællesantenneanlæg for amter og kommuner. Det er indviklede spørgsmål, som vi må begive os om bord i i nogle mere langvarige og dybtgående drøftelser af, og jeg håber, vi i kulturudvalget kan få et samråd om nogle af disse sammenhænge.

Morten Lange: Det vil være mig næsten umuligt at sige noget ondt om det repræsentantskab, hr. K. Helveg Petersen foreslår. Han mener, det vil skabe ny dynamik. Jeg mener, den største sandsynlighed er, at det skaber organiseret impotens, og derfor kan jeg altså ikke have så meget imod det. Men jeg tror i virkeligheden, at de motiver, hr. K. Helveg Petersen har, som er gode og rene, får langt større gehør og indhold i den lokalrådsproblematik, som kulturministeren lægger frem. Det er overskuelige organer, som man delegerer ansvar og medindflydelse ud til, og jeg tror, det vil vise sig at være langt mere dynamisk end dette repræsentantskab, som vi i realiteten har meget erfaring med i Danmarks radio, for vi har på en lang række programområder sådanne repræsentantskaber, og deres indflydelse er beskeden, deres dynamik har i hvert fald ikke noget med dynamit at gøre.

Der er fra hr. Erhard Jakobsens og andres side nævnt noget om Danmarks radios programpolitik og alsidighed. Vi står her over for noget meget spændende, vi står over for, at Danmarks radio i sin alsidighed har pligt til at indføre en fornyelse. Der er altid fornyelse i denne verden, og den kommer ved, at nogen sørger for det. Det er Danmarks radios og tv's skyld, at moderne teater i dag er ganske populært i Danmark. Da man sendte de første stykker ud i tv, var man

ved at blive skudt. Det er der ingen der tænker på længere. Teatret er blevet i langt højere grad noget, som mange mennesker lever med i, selv også stykker, som, hvis vi havde sendt dem for 8 år siden, havde medført en absolut ruinerende telefonstorm.

Så lige et enkelt ord om baggrunden for at opretholde Danmarks radios monopol. Det må ses i forbindelse med den samlede nyhedsformidling, det må ses i forbindelse ikke mindst med pressen, som er et andet monopol, spredt på relativt få hænder. Jeg synes, det er ganske væsentligt, at vi i den totale balance her i Danmark er indstillet på, at radiospredningen er et offentligt monopol, som forvaltes af samfundet, som forvaltes af de dertil af folketinget og af samfundsorganerne valgte, og derigennem sikrer, at den totale position i Danmark dog er nogenlunde i balance. Hvis andre skulle have del i dette monopol, kunne vi jo spekulere på, hvem der så skulle have del i pressemonopolet.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen: Jeg vil først udtale min beundring for den energi, hvormed hr. Morten Lange modsætter sig ethvert forsøg på at bringe lyttere og forbrugere ind i Danmarks radios styring. Det forstår jeg udmærket godt; jeg synes, det er bemærkelsesværdigt.

Må jeg dernæst sige, at ministeren har ikke brugt de ting, jeg sagde, rigtigt; jeg sagde det ikke forkert, men det blev brugt forkert. Jeg klagede ikke over, at der var for lidt om kongehuset og gammel dans osv., jeg nævnte det bare som eksempler på holdningsmønstre, og så spurgte jeg — og det vil jeg gerne bede ministeren svare på nu —: er det ministerens opfattelse og den opfattelse, ministeren vil gå ind for, at det holdningsmønster, som Danmarks radios udsendelser repræsenterer, stort set skal svare til holdningsmønsteret i befolkningen? Eller er det Danmarks radios opgave at propagandere for nye holdningsmønstre og vænne folk til nye ting derved, at det siger jo alle i radioen, og det siger man tit i radioen, og det putter man ind i børneudsendelser, og det putter man ind i ungdomsudsendelser, og det putter man ind i kulturudsendelser, og derved kan man vænne folk til nogle hold-